

Repertoriumnummer 2024 /
Datum van uitspraak 18 november 2024
Rolnummer 2023/AB/151
Beslissing waartegen beroep 20/125/A NI. arbeidsrechtbank Brussel 8 december 2022

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

arrest

ARBEIDSONGEVAL, BEROEPSZIEKTEN - arbeidsongeval
tegensprekelijk arrest
definitief

P. V.

appellante,
vertegenwoordigd door mr. G. V., advocaat te 9300 AALST,

tegen

AG INSURANCE NV, ON 0404.494.849, met zetel te 1000 BRUSSEL, Emile Jacqmainlaan 53,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. J. V. loco mr. K. V., advocaat te 1082 SINT-AGATHA-BERCHEM,

I. De feiten

Mevrouw P. V. had in 2007 in Turkije een privé-ongeval met een quad ten gevolge waarvan zij een radiuskopfractuur in de rechter elleboog opliep. Er werd aanvankelijk in Turkije een radiuskopprothese geplaatst. In 2008 werd deze prothese in België verwijderd waarna er in 2009, eveneens in België, een nieuwe radiuskopprothese geplaatst werd.

Op 25 september 2018 om 17u15 was mevrouw P. V. op haar werkplaats het slachtoffer van een ongeval. Toen zij komende van de receptiezone iets wilde nemen van de kast van de calldesk, struikelde zij over het hoogteverschil tussen deze twee zones en bleef zij haken aan de boord van het vast tapijt. Hierdoor kwam zij ten val waarbij zij met haar rechter elleboog tegen een muur stootte. Zij raadpleegde haar huisarts, Dr. V., die in een medisch attest van 26 september 2018 de volgende letsels weerhield: *“functiоlaesie van extorsie & flexie Re elleboog vermoedelijk door contusio van weke weefsels”*.

Mevrouw P. V. bleef in de dagen na het ongeval aanvankelijk verder aan het werk, doch staakte dit uiteindelijk vanaf 8 oktober 2018. Zij heeft nadien het werk niet meer hervat.

Mevrouw P. V. was op het ogenblik dat het ongeval zich op 25 september 2018 voordeed in dienst van Facilicom Facility Solutions die haar in het kader van “receptiediensten” op dat ogenblik tewerkstelde in de gebouwen van Siemens te Beersel.

Het ongeval werd door de arbeidsongevallenverzekeraar van Facilicom Facility Soliums, AG Insurance, erkend als arbeidsongeval.

Nadat de raadsgeneesheer van AG Insurance op 4 december 2018 mevrouw P. V. had onderzocht, stelde deze raadsgeneesheer dezelfde dag een “medisch attest van genezing zonder blijvende arbeidsongeschiktheid” op waarin hij verklaarde:

- dat het arbeidsongeval van 25 september 2018 aanleiding heeft gegeven tot een periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid ten belope van 100% van 8 oktober 2018 tot en met 15 november 2018;
- dat mevrouw P. V. genezen is vanaf 16 november 2018, met de volgende restletsels, die geen blijvende arbeidsongeschiktheid voor gevolg hebben “Re elleboog: terugkeer in voorafbestaande toestand met onderliggende re radiuskopprothese”.

Op 11 december 2018 liet AG Insurance het volgende weten aan mevrouw P. V.:

“Geachte Mevrouw,

Op basis van de gegevens waarover ik beschik, kan u als genezen worden beschouwd.

In het dossier worden volgende blijvende letsels vermeld:

Re elleboog: terugkeer in voorafbestaande toestand met onderliggende re radiuskopprothese.

Gezien uw leeftijd, beroep, herplaatsing- en readaptatiemogelijkheden, kan u hiervoor echter geen blijvende economische arbeidsongeschiktheid toegekend worden.

[...]”

Op 26 februari 2019 werd mevrouw P. V. gezien op de “raadpleging handchirurgie” van de dienst orthopedie in het UZ Leuven. Er werd beslist om de radiuskopprothese zo snel mogelijk te verwijderen. Op 19 april 2019 werd de radiuskopprothese operatief verwijderd.

Naar aanleiding van deze ingreep wendde mevrouw P. V. zich blijkbaar opnieuw tot AG Insurance, die op 26 april 2019 het volgende liet weten:

“U bent reeds genezen verklaard.

Moest u dit wensen aan te geven in het kader van uw arbeidsongeval dient uw behandelend arts een gemotiveerd verslag te bezorgen. Hierin dient hij toe te lichten waarom dit een rechtstreeks gevolg was van uw arbeidsongeval.

Ik bezorg dit dan aan onze raadsgeneesheer te inzage.”

Mevrouw P. V. schreef vervolgens klaarblijkelijk op 27 juni 2019 opnieuw AG Insurance aan (nota van het arbeidshof: dit stuk wordt niet voorgelegd), waarna AG Insurance op 24 juli 2019 het volgende antwoordde:

“Wij verwijzen naar uw schrijven van 27/06/2019.

Na voorlegging aan onze geneesheer dienen wij ons standpunt te behouden. Een mogelijk gemeenschappelijk onderzoek werd ook afgekeurd.

[...]

Op 28 november 2019 richtte de vakorganisatie van mevrouw P. V. een brief aan AG Insurance:

“Wij komen op dit dossier terug.

Onze aangeslotene gaat namelijk niet akkoord met uw consolidatiebeslissing.

Uit het verslag van zijn medische raadgever, dokter M., blijkt namelijk dat er blijvende letsels zijn die BAO tot 15% rechtvaardigen.

In bijlage vindt u een kopie van haar verslag.

Kan u dit voorleggen aan uw medisch raadgever en hem vragen of hij bereid is zijn eerste beslissing te herzien of dokter M. te ontmoeten voor een gemeenschappelijk onderzoek?”

AG Insurance beantwoordde deze brief op 8 januari 2020:

“Wij verwijzen naar uw schrijven van 28/11/2019.

Na voorlegging aan onze geneesheer dienen wij ons standpunt te behouden. Alsook verlenen wij geen akkoord voor een gemeenschappelijk onderzoek.

[...]”

Aangezien mevrouw P. V. zich hiermee niet kon verzoenen, maakte zij met een verzoekschrift dat op 23 januari 2020 werd neergelegd haar zaak aanhangig bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel.

II. Het bestreden vonnis

De zaak werd bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel ingeschreven onder het nummer 20/125/A.

Met een tussenvonnissen van 17 september 2020 verklaarde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel de vordering ontvankelijk, zegde zij voor recht dat mevrouw P. V. op 25 september 2018 het slachtoffer is geworden van een arbeidsongeval en stelde zij Dr. M. aan als deskundige met als opdracht:

“met inachtneming van artikel 962 en volgende van het Ger.W. kennis nemen van de stukken en medische bundels door partijen en/of de raadsgeneesheren overgemaakt

- *mevrouw P. V.
wonende Kattebroekstraat 44 te 1700 DILBEEK*

te onderzoeken en na zich van alle nuttige inlichtingen te hebben omringd en desgevallend het advies te hebben ingewonnen van specialisten:

- *de toestand van het slachtoffer te beschrijven ingevolge het arbeidsongeval van 25 september 2018*
- *de verschillende perioden en graden van tijdelijke arbeidsongeschiktheid te bepalen*
- *te zeggen of de letsels geheeld zijn en in dit geval, de consolidatiedatum vast te stellen en het percentage blijvende arbeidsongeschiktheid, hierbij rekening [houdend] met de aard van de letsels, de leeftijd van het slachtoffer en het daarmee verband houdend aanpassingsvermogen, het uitgeoefende beroep en de omscholingsmogelijkheden, de scholing en de beroepsvorming, en het concurrentievermogen van het slachtoffer op de algemene arbeidsmarkt.”*

De deskundige legde zijn voorverslag neer op 21 januari 2021. Op 25 februari 2021 legde de deskundige zijn definitief verslag neer, waarin hij tot het volgende besluit en advies kwam:

“Al de hoger vermelde elementen laten ons zonder twijfel toe te besluiten dat:

- *Mevrouw P. V. op datum van 25/09/2018 het slachtoffer was van een arbeidsongeval, waarbij zij een contusie heeft opgelopen.*
- *Daarna is zij nog wat blijven verder werken.*
- *In causaal verband met dit ongeval kan een totale tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 08/10/2018 tot en met 15/11/2018 aanvaard worden.*
- *De consolidatiedatum wordt bepaald op 16/11/2018 met een terugkeer naar de reeds voorafbestaande letsels ter hoogte van de rechterelleboog en met een*

terugkeer naar de gekende voorafbestaande toestand van een rechter radiuskopprothese ten gevolge van een vroeger ongeval.

- *Er vallen geen prothesen te kapitaliseren.*
- *Er is geen hulp van derden te weerhouden.”*

Nadat de deskundige zijn definitief verslag had neergelegd, werden er tussen de partijen conclusies uitgewisseld.

Mevrouw P. V. vorderde in haar laatste conclusie (neergelegd op 10 augustus 2022, stuk nr. 22 rechtsplegingsdossier arbeidsrechtbank):

“In hoofdorde:

Te zeggen voor recht dat er nog niet tot consolidatie kan worden overgaan minstens dat

- *Eiseres tot op heden en verder tijdelijk volledig arbeidsongeschikt is*
- *De graad van BWO op 20% wordt bepaald*
- *Hulp van derden (poetsvrouw en huishoudelijke hulp) moet worden voorzien*
- *Een reserve voor de revisie van de prothese zou worden voorzien*
- *Verweerster gehouden is de kosten van de verwijdering van de prothese in 2019 + plaatsing volledig elleboogprothese ten laste te nemen*
- *Verweerster zou veroordeeld worden tot betaling van de overeenstemmende wettelijke vergoedingen inzake arbeidsongevallen meer de wettelijke intresten*

in ondergeschikte orde dat, vooraleer ten gronde te beslissen, de aanstelling van een nieuwe deskundige met dezelfde opdracht zou bevolen worden.

Kosten lastens verweerster in hoofde van eiseres te begroten op 153,05 € (R.P.V.)”

AG Insurance vorderde in haar laatste conclusie (neergelegd op 19 juli 2022, stuk nr. 21 rechtsplegingsdossier arbeidsrechtbank):

“In hoofdorde:

De vordering van Mevrouw P. V. ongegrond te verklaren, haar ervan af te wijzen, dienvolgens:

Het deskundigenverslag van Dr. M. zoals neergelegd op 25 februari 2021 te bekrachtigen;

Aan Mevrouw P. V. de wettelijke vergoedingen toe te kennen conform de Wet van 10 april 1971 betreffende de arbeidsongevallen, berekend op basis van de volgende parameters:

- *Volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid: van 08.10.2018 tot 15.11.2018;*
- *Consolidatie van de letsels op 16.11.2018 met een terugkeer naar de reeds voorafbestaande letsels ter hoogte van de rechterelleboog en met een terugkeer naar de gekende voorafbestaande toestand van een rechter radiuskopprothese ten gevolge van een vroeger ongeval;*
- *Geen blijvende arbeidsongeschiktheid (0%);*
- *Geen prothesen;*
- *Geen hulp van derden.*

Aan Mevrouw P. V. de daarmee overeenstemmende wettelijke vergoedingen toe te kennen op basis van de wet van 10 april 1971 en rekening houdende met een basisloon voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 27.841,64 EUR en voor de blijvende arbeidsongeschiktheid van 32.050,96 EUR.

Mevrouw P. V. af te wijzen van het meer gevorderde.

In ondergeschikte orde:

Voor het onmogelijke geval dat Uw Rechtbank alsnog zou weigeren het eindverslag van de gerechtsdeskundige te bekrachtigen, niet over te gaan tot aanstelling van een nieuwe gerechtsdeskundige met een deskundigenonderzoek ab initio tot gevolg, maar huidige gerechtsdeskundige te gelasten met een aanvullend onderzoek conform artikel 984 van het Gerechtelijk Wetboek.”

Met een vonnis van 8 december 2022 sloot de arbeidsrechtbank zich aan bij het advies van de deskundige en besliste:

“De rechtbank verklaart de vordering gegrond als volgt.

De rechtbank zegt voor recht dat eisende partij als gevolg van het arbeidsongeval waarvan deze het slachtoffer is geweest op 25 september 2018 volgende arbeidsongeschiktheden heeft opgelopen:

- *tijdelijke arbeidsongeschiktheid aan 100%
van 08.10.2018 tot en met 15.11.2018*
- *consolidatiedatum: 16.11.2018 met terugkeer naar de voorafbestaande letsels ter hoogte van de rechterelleboog en met terugkeer naar de gekende voorafbestaande toestand van een rechter radiuskopprothese ten gevolge van een vroeger ongeval*

- *geen prothesen te kapitaliseren*
- *geen hulp van derden*

De rechtbank veroordeelt verwerende partij tot het betalen van de wettelijke vergoedingen rekening houdende met het basisloon bepaald op 27.841,64 euro voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid en 32.050,96 euro voor de blijvende arbeidsongeschiktheid.

De rechtbank legt de kosten begroot door eisende partij op 153,05 euro rechtsplegingsvergoeding, de kosten van het deskundigenonderzoek begroot op 2.520 euro waarvan er reeds 1.000 euro als provisie werd betaald en de 20 euro bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijnsbijstand ten laste van verwerende partij.”

III. De vorderingen in hoger beroep

Met een verzoekschrift dat bij het arbeidshof werd ontvangen op 20 februari 2023 tekende mevrouw P. V. hoger beroep aan tegen dit vonnis.

Uit de stukken blijkt dat het vonnis op verzoek van AG Insurance betekend werd aan mevrouw P. V. op 24 januari 2023. Het hoger beroep van mevrouw P. V. werd zodoende tijdig ingesteld. Ook de andere vormvoorwaarden werden nageleefd. Bijgevolg is het hoger beroep van mevrouw P. V. ontvankelijk.

Volgens de “beroepsbesluiten” die op 26 juli 2023 namens mevrouw P. V. werden neergelegd, vordert zij in graad van beroep:

“Het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens, het bestreden vonnis te vernietigen en opnieuw wijzende:

In hoofdde:

Te zeggen voor recht dat er nog niet tot consolidatie kan worden overgaan minstens dat

- *Eiseres tot op heden en verder tijdelijk volledig arbeidsongeschikt is*
- *De graad van BWO op 20% wordt bepaald*
- *Hulp van derden (poetsvrouw en huishoudelijke hulp) moet worden voorzien*
- *Een reserve voor de revisie van de prothese zou worden voorzien*
- *Geïntimeerde gehouden is de kosten van de verwijdering van de prothese in 2019 + plaatsing volledig elleboogprothese ten laste te nemen*

- *Geïntimeerde zou veroordeeld worden tot betaling van de overeenstemmende wettelijke vergoedingen inzake arbeidsongevallen meer de wettelijke intresten*

in ondergeschikte orde dat, vooraleer ten gronde te beslissen, de aanstelling van een nieuwe deskundige met dezelfde opdracht zou bevolen worden.

Kosten van beide instanties lastens geïntimeerde, kosten in graad van beroep te begroten in hoofde van appellante te begroten op 163,98 € € (R.P.V.)”

AG Insurance vraagt in hoofdorde om het hoger beroep van mevrouw P. V. ongegrond te verklaren en het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel integraal te bevestigen. In ondergeschikte orde vraagt AG Insurance om niet over te gaan tot de aanstelling van een nieuwe deskundige, maar om de reeds aangestelde deskundige te gelasten met een aanvullend onderzoek.

IV. De procedure voor het arbeidshof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 7 oktober 2024 waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen voor uitspraak op 4 november 2024. Wegens ziekte van de beide raadsheren in sociale zaken werd de uitspraak vervolgens verdaagd naar 18 november 2024.

Het hof heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het voorverslag en het definitief verslag van de door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel aangestelde deskundige Dr. M.;
- het afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 8 december 2022;
- het verzoekschrift in hoger beroep, ontvangen bij het arbeidshof op 20 februari 2023;
- de laatste conclusie die door elk van de beide partijen werd neergelegd (26 juli 2023 voor mevrouw P. V. en 22 september 2023 voor AG Insurance);
- de stukken van de beide partijen.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

V. De beoordeling van het geschil door het arbeidshof

V.1.

Het staat niet ter discussie dat mevrouw P. V. op 25 september 2018 het slachtoffer werd van een arbeidsongeval. Het staat ook niet ter discussie dat toepassing gemaakt moet worden van de bepalingen van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (BS 24 april 1971, hierna “Arbeidsongevallenwet”).

Waarover wel discussie bestaat, zijn de gevolgen van dit arbeidsongeval, meer bepaald voor wat betreft de rechter elleboog van mevrouw P. V.

Volgens AG Insurance leidde het arbeidsongeval enkel tot een contusie van de weke delen in deze elleboog wat slechts een tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid van 8 oktober 2018 tot en met 15 november 2018 met zich meebracht en een consolidatie op 16 november 2018, met terugkeer naar de eerder voorafbestaande toestand.

Volgens mevrouw P. V. reiken de gevolgen van het arbeidsongeval evenwel veel verder. Met name stelt mevrouw P. V. dat de verwijdering in maart 2019 van de in 2009 geplaatste radiuskopprothese en de plaatsing in september 2021 van een volledig ellebooggewricht (een volledige elleboogprothese) noodzakelijk zijn geweest ten gevolge van het arbeidsongeval van 25 september 2018. Aldus kan er volgens mevrouw P. V. nog geen sprake zijn van consolidatie en moet zij verder tijdelijk arbeidsongeschikt verklaard worden, minstens moet de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid bepaald worden op 20%. Tevens moet AG Insurance voorzien in hulp van derden, een reserve voor de revisie van de prothese en de tenlasteneming van de kosten voor de verwijdering van de radiuskopprothese en de plaatsing van de volledig nieuwe elleboogprothese.

V.2.

Art. 962, 1^{ste} lid Ger.W. bepaalt: *“De rechter kan, ter oplossing van een voor hem gebracht geschil of ingeval een geschil werkelijk en dadelijk dreigt te ontstaan, deskundigen gelasten vaststellingen te doen of een technisch advies te geven.”* Dergelijke deskundige is iemand die wegens zijn vakkennis, doch zonder lasthebber van de rechter te zijn, door hem wordt aangeduid om in alle onafhankelijkheid en onpartijdigheid technisch advies te verstrekken dat die rechter in staat stelt zijn opdracht te vervullen (zie en vgl. Cass. 15 februari 2006, P.05.1583.F, <https://juportal.be>). Het door de rechter bevolen deskundigenonderzoek kan enkel feitelijke vaststellingen of technisch advies tot voorwerp hebben (zie en vgl. Cass. 3 februari 2022, C.21.0058.N, <https://juportal.be>). De rechter mag immers zijn rechtsmacht niet overdragen (art. 11, 1^{ste} lid Ger.W.).

Ter beslechting van het dispuut tussen de partijen inzake de gevolgen van het arbeidsongeval dat zich heeft voorgedaan op 25 september 2018, stelde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel een deskundige aan, Dr. M.

De arbeidsrechtbank volgde het advies van de deskundige waarbij de arbeidsrechtbank oordeelde dat het *“deskundig verslag uitgebreid, nauwgezet, gemotiveerd en volledig opgesteld is en dat de deskundige het onderzoek grondig heeft uitgevoerd en gedocumenteerd”* en dat de deskundige *“zijn opdracht nauwkeurig en volledig [heeft] uitgevoerd”*.

V.3.

Het komt aan de rechter toe om vrij te onderzoeken en te beoordelen op welke wijze en in welke mate de relevante rechtsregel(s) moeten worden toegepast op het geschil in het licht van de feitelijke vaststellingen die de deskundige gedaan heeft en waarover deze zijn technisch advies heeft uitgebracht met het oog op de beslechting van het geschil. Art. 962, 4^{de} lid Ger.W. bepaalt: *“Hij [= de rechter] is niet verplicht het advies van de deskundigen te volgen, indien het strijdig is met zijn overtuiging.”* Hieruit volgt dat de rechter de bewijswaarde van het deskundigenverslag beoordeelt (zie en vgl. Cass. 4 november 2019, S.18.0102.F, <https://juportal.be>). Het advies dat de deskundige afleidt uit de door hem gedane vaststellingen heeft zodoende geen bijzondere bewijswaarde, maar wordt vrijelijk door de rechter beoordeeld (zie en vgl. Cass. 4 september 2023, C.22.0421.N en Cass. 22 oktober 2013, P.12.1940.N, beide te raadplegen via: <https://juportal.be>). Bij zijn beoordeling van het advies dient de rechter alleszins minstens de volgende zaken na te gaan:

- Heeft de deskundige bij de totstandkoming van zijn advies de rechten van de verdediging gerespecteerd?
- Heeft de deskundige logisch geredeneerd en op gemotiveerde wijze geantwoord op de pertinente opmerkingen die de partijen desgevallend gemaakt hebben?
- Is het advies van de deskundige duidelijk en wetenschappelijk voldoende onderbouwd?
- Worden er nieuwe medische stukken bijgebracht die aan de deskundige niet bekend waren en zijn besluitvorming mogelijk konden beïnvloeden?

Uit het definitief verslag blijkt dat Dr. M. bij de totstandkoming van zijn advies de rechten van de verdediging heeft gerespecteerd. De deskundige heeft maar liefst 2 zittingen georganiseerd waarbij vastgesteld moet worden dat mevrouw P. V. telkens werd bijgestaan door haar raadsgeneesheer (Dr. M.). De deskundige heeft zijn voorverslag overgemaakt aan de partijen en vervolgens in zijn definitief verslag geantwoord op de opmerkingen die hij mocht ontvangen vanwege de raadsgeneesheer van mevrouw P. V..

Verder stelt het arbeidshof vast dat het deskundig onderzoek beantwoordt aan de vereisten van degelijkheid en grondigheid. Uit het deskundig verslag blijkt dat Dr. M. de documenten die hem door de partijen ter beschikking werden gesteld, grondig bestudeerd heeft. Er vond op 17 december 2020 tijdens de eerste zitting een uitgebreide anamnese plaats, waarbij de deskundige de door mevrouw P. V. geuite klachten objectief heeft weergegeven. De deskundige noteerde de volgende klachten:

“7. Huidige klachten

Mevrouw P. V. klaagt van hinder bij supinatiebewegingen en extensie.

Geen hinder bij pronatie.

Pijn in rechterelleboog.

Krachtbeperking; tintelingen.

*Ze voelt zich depressief want ze kan niet meer werken vandaar neemt zij nu Cymbalta;
bij navraag wordt er geen psychiaters opvolging aangegeven.
Zij voelt ook krampen.
Het plooiën van de elleboog gaat goed maar niet het strekken.”*

De deskundige heeft mevrouw P. V. op 20 januari 2021 onderworpen aan een uitgebreid klinisch onderzoek (zie p. 4-5 definitief deskundig verslag).

Tevens heeft de deskundige beslist om beroep te doen op een domeindeskundige radiologie voor een diachronische studie van de onderzoeken voor en na het ongeval op 25 september 2018. Een domeindeskundige dient om de aangestelde deskundige te begeleiden bij bepaalde punten van zijn onderzoek waarvoor hijzelf niet de nodige technische kennis heeft. De tussenkomst van de domeindeskundige moet essentieel zijn voor de afhandeling van de taak van de deskundige en impliceert dat hijzelf de kennis van de domeindeskundige niet bezit. (zie en vgl. T. LYSSENS en L. NAUDTS, “Domeindeskundigen” in D. DE BUYST (e.a.) (red.), *Bestendig Handboek Deskundigenonderzoek*, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, III.1 I – 3 (nr. 16350/01)). Met name deed Dr. (Jan) M. beroep op Dr. Peter M., radioloog, die het volgende besloot:

“De diachronische studie toont een belangrijke post-traumatische/post-operatieve status voorafbestaand aan het ongeval op 25/09/2018, met rest van radiuskopfractuur waarvoor plaatsen en verwijderen van deze prothese en waarvoor een nieuwe prothese geplaatst werd. Rondom deze prothese bestaat er initieel voor het ongeval in 2018 meerdere botfragmenten, gecorticaliseerd en eveneens insertie tendinopathie rondom, zowel mediaal als lateraal.

Er is eveneens reeds een voorafbestaande ulno-humerale artrose.

*Op de laatste beschikbare onderzoeken in 2010 en vooral 2011, bestaat er een beginnende loslating rondom het proximale deel van de prothesesteel, welke zeer uitgebreid en toegenomen is op de onderzoeken **na het ongeval op 25/09/2018, met uitgebreide botresorptie rondom en distaal van de prothesesteel met meerdere botfragmenten en metalen partikels in kader van partikel-disease, echt niet veroorzaakt door het hogervermelde ongeval.** Na het ongeval worden er geen post-traumatische botletsels weerhouden.*

Op de beschikbare onderzoeken na het ongeval worden er geen post-traumatische bot- noch periarticulaire wekedelen letsels weerhouden.

De uitgesproken loosening en partikeldisease is voorafbestaand aan het ongeval op 25/09/2018, zonder argumenten voor een versnelling of onverwachte wijziging van deze toestand na het hogervermelde ongeval.

Dr. P. M., Radioloog, Medische expertise.” (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

Dit alles leidde tot een uitgebreide en gedegen bespreking en analyse door de deskundige:

“IX. BESPREKING EN BESLUIT:

Mevrouw P. V. heeft een belangrijke voorafbestaande toestand: ten gevolge van het privé ongeval in april 2007, in Turkije, werd er initieel een verkeerde radiuskop prothese geplaatst.

De initiële (te grote) prothese werd in Turkije (slecht) geplaatst, daarna werd een revisie uitgevoerd door Dr. V. in 2008 die deze prothese terug verwijderde.

In 2009 werd er door professor Dr. DE. in UZ Pellenberg, na een breuk van de prothese een nieuwe prothese geplaatst (25/09/2018).

Uit verschillende studies blijkt dat een loslating na het plaatsen van een prothese thv van het bovenste lidmaat een gekend fenomeen is dat veelvuldig voorkomt; zo bv. [nota van het arbeidshof: er wordt hierna wetenschappelijke literatuur aangehaald]

Andere referenties meer specifiek wat elleboogprothesen betreffen tonen aan dat complicaties van loosening zich zeer frequent voordoen:

[nota van het arbeidshof: er wordt hierna wetenschappelijke literatuur aangehaald]

In dit concrete geval was er een aan het ongeval reeds lang voorafbestaande loslating van de prothese bezig. Dit is duidelijk te zien op de beelden juist na het ongeval die een ernstige voorafbestaande toestand aantonen.

Op de laatste beschikbare onderzoeken in 2010 en vooral 2011, bestaat er reeds een beginnende loslating rondom het proximale deel van de prothesesteel, welke zeer uitgebreid en toegenomen is op de onderzoeken na het ongeval op 25/09/2018, met uitgebreide botresorptie rondom en distaal van de prothesesteel met meerdere botfragmenten en metalen partikels in het kader van partikel-disease, is niet veroorzaakt door het hogervermelde ongeval. Na het ongeval worden er geen post-traumatische botletsels weerhouden.

Op de beschikbare onderzoeken na het ongeval worden er geen post-traumatische bot- noch periarticulaire wekedelen letsels weerhouden. Er was hoogstens een kleine contusie van de weke delen.

Er was dus reeds een uitgesproken loosening en partikeldisease voorafbestaand aan het ongeval op 25/09/2018, zonder dat er argumenten waren of zijn voor een versnelling of onverwachte wijziging van deze toestand na het hogervermelde ongeval.

Men kan dus besluiten dat Mevrouw P. V. op datum van 25/09/2018 het slachtoffer werd van een arbeidsongeval, waarbij zij een contusie heeft opgelopen.

Daarna is zij nog wat blijven verder werken; wij kunnen in causaal verband met dit ongeval enkel een totale tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 08/10/2018 tot en met 15/11/2018 aanvaarden.

De consolidatiedatum wordt bepaald op 16/11/2018 zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, maar met een terugkeer naar de reeds voorafbestaande letsels ter hoogte van de rechterelleboog en met een terugkeer naar de gekende en duidelijke aangetoonde vooraf bestaande toestand met een rechter radiuskopprothese ten gevolge van een vroeger ongeval.”

Het moet daarbij opgemerkt worden dat Dr. M. om tot zijn besluit te komen, verwijst naar verschillende wetenschappelijke studies inzake de loslating (“loosening”) van protheses in de bovenste ledematen en specifiek voor wat betreft de elleboog zijn besluit en advies dus onderbouwt met wetenschappelijke referenties inzake deze problematiek.

De deskundige kwam op basis van al deze elementen tot het besluit dat er sprake was van een **tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid (100%) van 8 oktober 2018 tot en met 15 november 2018** en dat er sprake was van **consolidatie op 16 november 2018** zonder een **blijvende economische ongeschiktheid, maar met een terugkeer naar de reeds voorafbestaande letsels ter hoogte van de rechter elleboog**. Dit besluit stond ook reeds in het voorlopig verslag. Zoals hoger reeds werd aangegeven, heeft de deskundige de opmerkingen die hij daarop mocht ontvangen, beantwoord in zijn definitief verslag (zie p. 14-15 definitief verslag) en verantwoordt hij zo afdoende waarom hij in zijn definitief verslag zijn voorlopig besluit bevestigde.

Het arbeidshof besluit dan ook, net zoals de arbeidsrechtbank, dat Dr. M. als deskundige in alle onafhankelijkheid en onpartijdigheid een gedegen en onderbouwd advies heeft verstrekt teneinde de rechter in staat te stellen zijn opdracht te vervullen en het dispuut tussen de partijen met betrekking tot de gevolgen van het arbeidsongeval te beslechten.

V.4.

Net zoals voor de arbeidsrechtbank stelt mevrouw P. V. in graad van beroep dat zij en haar raadgeeneesheren niet akkoord kunnen gaan met het besluit en het advies van de deskundige. Zij verwijst daarbij naar de door haar bijgebrachte stukken, waarbij zij in conclusie uitgebreid citeert uit verschillende van deze stukken.

Zoals hoger al werd aangegeven, wordt een deskundige aangesteld om in alle onafhankelijkheid en onpartijdigheid een technisch advies te verstrekken dat de rechter in staat stelt zijn opdracht te vervullen en de rechter dus toe te laten het geschil dat ontstaan is tussen het slachtoffer van het arbeidsongeval enerzijds en de arbeidsongevallenverzekeraar anderzijds met betrekking tot de gevolgen van dit arbeidsongeval te beslechten. Het principe zelf van het deskundigenonderzoek zou ondermijnd worden indien het advies dat uitgebracht werd door de aangestelde deskundige in twijfel getrokken zou worden enkel en alleen omdat het niet overeenstemt met de visie van één partij of diens arts.

De stukken die door mevrouw P. V. bijgebracht worden, zijn overigens voor het grootste gedeelte dezelfde als deze die zij voor de arbeidsrechtbank bijbracht (nl. stukken 1 tot en met 19) en die dus reeds door de arbeidsrechtbank onvoldoende bevonden werden om het advies van de deskundige te weerleggen, een nieuwe deskundige aan te stellen of zelfs maar een aanvullend onderzoek te bevelen.

Het arbeidshof heeft deze stukken ook zelf geanalyseerd, evenals de 2 bijkomende stukken die mevrouw P. V. bijbrengt in graad van beroep (stukken 20 en 21).

De stukken 1 tot en met 15 van mevrouw P. V. dateren alle van vóór het voorlopig en het definitief verslag van Dr. M. en betreffen stukken i.v.m. de aangifte van het arbeidsongeval, het consolidatieverslag, correspondentie tussen de partijen in dat kader en verschillende medische verslagen uit 2018 en 2019. De correspondentie tussen de partijen is als dusdanig niet relevant voor de deskundige. Wat de stukken i.v.m. de aangifte van het arbeidsongeval en het consolidatieverslag betreft, blijkt uit het deskundig verslag dat deze bekend waren aan de deskundige. Wat betreft de verslagen van gespecialiseerde onderzoeken (stuk 4 mevr. P. V.) en medische verslagen (stukken 8 -13), kan uit het deskundig verslag afgeleid worden dat deze (op drie na, zie verder) bekend waren aan de deskundige, zodat kan aangenomen worden dat deze door hem meegenomen werden in het kader van zijn adviesverlening. Enkel voor wat betreft de stukken 9, 10 en 12 blijkt niet als dusdanig uit het deskundig verslag dat deze aan de deskundige bekend waren. Dit is echter naar het oordeel van het arbeidshof niet relevant:

- De stukken 9 “Medisch verslag dr. Vanlaer dd. 2.5.2019” en 10 “Idem” betreffen 2x hetzelfde verslag dat gevalideerd werd op 2 mei 2019. Er wordt in vermeld dat mevrouw P. V. op 19 april 2019 werd opgenomen voor de geplande verwijdering van de radiuskopprothese. Dat dit gegeven als dusdanig bekend was aan de deskundige, blijkt uit zijn verslag. In het verslag wordt tevens vermeld dat “Peroperatief werden stalen genomen voor APO en cultuur”. De vermelding dat er stalen genomen werden, is als dusdanig volgens het arbeidshof niet relevant voor de besluitvorming van de deskundige.
- Het stuk 12 “Medisch verslag dr. Deschuyffeleer dd. 13.06.2019” betreft het verslag van een controle op 13 juni 2019 na de verwijdering van de radiuskopprothese. Het arbeidshof is van oordeel dat dit verslag niet van aard is om de besluitvorming van de deskundige te beïnvloeden. Integendeel zelfs. In dit verslag wordt uitdrukkelijk vermeld: “APO toont metallose als oorzaak van de loosening”. Er wordt hier dus na anatoom pathologisch onderzoek van het staal dat genomen werd tijdens de operatie, verwezen naar de ophoping van metalen deeltjes in het weefsel rond het implantaat als oorzaak van de loslating. Ook in zijn diachronische studie verwees de domeindeskundige naar metaalfragmenten rond de prothese.

Van Prof. Dr. DE. bracht mevrouw P. V. in de procedure voor de arbeidsrechtbank reeds 2 verslagen bij, nl. de stukken 16 en 19, waarbij stuk 19 een iets uitgebreidere versie is van stuk 16. In graad van beroep legt mevrouw P. V. een nogmaals aangevulde versie neer (stuk 20).

In deze aangevulde versie meent Prof. Dr. DE. plots te moeten vermelden i.v.m. de deskundige en de domeindeskundige: *“Gezien de familiale band tussen beide (broers) lijkt hier toch een belangenvermenging”*. Op welke wijze het feit dat zij broers zijn, zou hebben kunnen meegespeeld in verband met de onafhankelijkheid van hun besluitvorming, wordt door Prof. Dr. DE. niet gepreciseerd. Evenmin wordt verduidelijkt op welke wijze er hier sprake zou zijn van belangenvermenging en welke belangen dan wel vermengd werden.

Bovendien is het zo dat noch in zijn verslag van 23 februari 2022 (stuk 16), noch in de versie ervan die werd bijgebracht als stuk 19, er door Prof. Dr. DE. fundamentele kritiek gegeven werd op de inhoud van de diachronische studie die werd uitgevoerd door de domeindeskundige. Pas in de 3^{de} versie ervan, nl. stuk 20 dat in graad van beroep wordt bijgebracht, merkt hij kort op dat “bij nazicht van de botscan 2018 is verhoogd opname vnl. op het radiocapitellair segment van de prothese en NIET op de steel”. Om welke scan het precies gaat (er zijn meerdere verslagen die dateren van 2018) wordt door hem niet gepreciseerd, evenmin verduidelijkt hij waaruit hij dit dan meent te kunnen afleiden, waarom hij dit niet eerder heeft opgemerkt en al helemaal niet wat het mogelijke belang ervan is.

Voor het overige herneemt hij hetgeen hij ook reeds stelde in de vorige versies van zijn verslag, met name dat de “voorafbestaande toestand waarvan sprake in het verslag van de deskundige moet worden genuanceerd”.

De arbeidsrechtbank ging hier reeds uitgebreid op in met verwijzing naar de relevante juridische principes. De arbeidsrechtbank volgde de deskundige en besloot tot het bestaan van een voorafbestaande toestand, waarbij de arbeidsrechtbank eveneens oordeelde dat mevrouw P. V. niet bewijst dat deze voorafbestaande toestand verergerd werd door het arbeidsongeval.

Een voorafbestaande toestand is een aandoening of ziekelijke toestand die reeds bestond vóór het arbeidsongeval. Wanneer er bij het slachtoffer sprake is van een dergelijke voorafbestaande toestand dan moet de arbeidsongeschiktheid van het slachtoffer van een arbeidsongeval in het geheel worden beoordeeld, zonder rekening te houden met zijn vroegere ziekelijke toestand, wanneer en zolang het ongeval ten minste voor een deel de oorzaak van die ongeschiktheid is (zie en vgl. Cass. 1 april 1985, *Arr.Cass.* 1984-85, 1051; Cass. 5 april 2004, *Arr.Cass.* 2004, 606). Een voorafbestaande toestand sluit de toepassing van de Arbeidsongevallenwet dus niet uit. Wanneer het ongeval de voorafbestaande evolutieve toestand van het slachtoffer heeft geactiveerd, aangewakkerd en verergerd, dan volgt uit het forfaitair karakter van het vergoedingsstelsel dat in de Arbeidsongevallenwet voorzien is de verplichting om de arbeidsongeschiktheid in haar geheel te beoordelen, zonder de vroegere ziekelijke toestand in aanmerking te nemen, aangezien het ongeval ten minste de gedeeltelijke oorzaak van de ongeschiktheid is. Wanneer evenwel het ongeval en de letsels die door dit ongeval zijn veroorzaakt, op een gegeven ogenblik ophouden een invloed te hebben op de voorafbestaande evolutieve toestand van het slachtoffer en wanneer enkel nog de voorafbestaande pathologische toestand zich verder ontwikkelt voor zijn eigen rekening, kan er geen enkele ongeschiktheid meer worden toegeschreven aan het arbeidsongeval. Er is dan geen sprake van een genezing van het slachtoffer (gezien zijn voorafbestaande toestand verder blijft bestaan), maar wel een terugkeer naar zijn voorafbestaande toestand die dan verder evolueert zonder nog beïnvloed te worden door het arbeidsongeval.

De deskundige besluit, na een domeindeskundige geraadpleegd te hebben, tot het bestaan van een voorafbestaande toestand in hoofde van mevrouw P. V. Met name was er volgens beiden reeds voorafgaand aan het arbeidsongeval op 25 september 2018 sprake van loslating van de in 2009 geplaatste radiuskopprothese in de rechterelleboog en partikeldisease. Volgens de domeindeskundige, daarin gevolgd door de deskundige, zijn er geen argumenten voor een versnelling of onverwachte wijziging van deze toestand na het arbeidsongeval op 25 september 2018. Volgens de deskundige en de domeindeskundige bestonden de loslating van de radiuskopprothese en de partikeldisease dus reeds voor het arbeidsongeval. Hun evolutie werd door het arbeidsongeval niet versneld of beïnvloed. Deze aandoeningen ontwikkelden zich na het arbeidsongeval gewoon verder zonder enige invloed daarvan en leidden uiteindelijk tot de verwijdering van de radiuskopprothese en de plaatsing van een volledige elleboogprothese.

De deskundige wijst er daarbij specifiek op dat loslating na het plaatsen van een prothese ter hoogte van de bovenste ledematen een gekend fenomeen is dat veelvuldig voorkomt, waarbij hij verwijst naar meerdere wetenschappelijke artikels. Prof. Dr. DE. heeft hier kritiek op door te stellen dat deze artikels gaan over een “CMC prothese” of een “totale elleboogprothese”, daar waar het hier gaat om een radiuskopprothese. Prof. Dr. DE. licht evenwel niet toe waarom één en ander niet van toepassing zou zijn op een radiuskopprothese. Het arbeidshof stelt ook vast dat Prof. Dr. DE. geen studies aanhaalt die voor radiuskopprothesen tot een duidelijk andere conclusie komen en aantonen dat het fenomeen van loslating bij dergelijke prothesen minder voorkomend zou zijn.

Het arbeidshof ziet dan ook, net zoals de arbeidsrechtbank, geen redenen om te twifelen aan het advies van de deskundige en de domeindeskundige dat er in hoofde van mevrouw P. V. sprake was van een voorafbestaande toestand voorafgaand aan het arbeidsongeval op 25 september 2018. Met name was er voordien in haar rechter elleboog reeds sprake van een loslating van de in 2009 geplaatste radiuskopprothese en partikeldisease. Uit niets blijkt dat deze loslating en partikeldisease door het arbeidsongeval versneld of beïnvloed werden. De beschikbare en beoordeelbare beelden van de eerste onderzoeken na het ongeval tonen geen post-traumatische bot- of articulaire letsels. Aldus kan het arbeidsongeval geen verklaring vormen voor de toegenomen aanwezigheid van bot- en metaalfragmentjes rondom de prothese. Prof. Dr. DE. poneert de “diagnose van instabiliteit door ligamenteair letsel” als “de meest voor de hand liggend” om de toename van pijn, de verwijdering van de radiuskopprothese en de plaatsing van een volledige elleboogprothese te verklaren. Evenwel blijkt uit niets dat het arbeidsongeval enig ligamenteair letsel heeft veroorzaakt. Ook Prof. Dr. DE. verduidelijkt niet waaruit hij het bestaan van een dergelijk letsel meent te kunnen afleiden. Overigens merkt het arbeidshof op dat in het verslag van de operatie op 19 april 2019 waarbij de radiuskopprothese verwijderd werd, vermeld wordt “CT toont loosening prothese, vermoedelijk ten gevolge van particle disease” (zie stuk 9 mevrouw P. V.). Dit verslag werd mee opgesteld namens Prof. Dr. DE.. Daarenboven kan verwezen worden naar het anatoom pathologisch onderzoek van het weefsel dat weggenomen werd tijdens deze operatie waaruit “metallose als oorzaak van de loosening” blijkt (zie stuk 12 mevrouw P. V.).

Dit laatste wordt vermeld in het reeds eerder aangehaalde verslag van 13 juni 2019 (stuk 12 mevrouw P. V.), dat overigens ook mee namens Prof. Dr. DE. werd opgesteld. De these van het ligamentair letsel wordt daarmee duidelijk tegengesproken door stukken die mee namens Prof. Dr. DE. zijn opgesteld. Deze spreken overigens ook de these van de andere raadsgeneesheren van mevrouw P. V., nl. enerzijds Dr. M. en anderzijds Dr. DK, tegen, nl. dat de val op de rechter elleboog op 25 september 2018 “de post prothese toestand volledig decompenseerde” (zie stukken 11 en 13 voor de quasi identieke verslagen van Dr. M.)/ “echter de postprothetische toestand is volledig gedecompenseerd na het arbeidsongeval” (zie stuk 21 voor het verslag van Dr. DK). In hetzelfde licht is ook de verklaring van de werkgever van mevrouw P. V. dat zij voor het arbeidsongeval nooit werkonbekwaam is geweest ten gevolge van haar arm, niet relevant.

Dat mevrouw P. V. sinds 8 oktober 2018 door haar ziekenfonds werd erkend als meer dan 66% werkonbekwaam en dat zij intussen erkend is als invalide door de Geneeskundige raad voor invaliditeit (zie stuk 17 mevrouw P. V.) is niet relevant in het kader van het huidige geschil. Het begrip “arbeidsongeschikt” wordt immers anders ingevuld in de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 (zie art. 100 van die wet) dan in de Arbeidsongevallenwet (zie en vgl. M. DUMONT en D. DESAIVE, “L’incapacité, l’invalidité et l’appréciation de la perte d’autonomie et sécurité sociale des travailleurs salariés et indépendants ainsi qu’en risques professionnels. Comment évaluer l’aspect médical”, 352 in M. DUMONT en F. ETIENNE (ed.), *Regards croisés sur la sécurité sociale*, Anthemis, Luik, 2012, 1136p.).

In graad van beroep brengt mevrouw P. V. buiten het reeds besproken “aangevulde” verslag van Prof. Dr. DE. (stuk 20) als nieuw stuk enkel nog een verslag van Dr. DK van 21 februari 2023 bij (stuk 21). Zoals hoger reeds werd aangehaald, wordt de diagnose die deze hierin stelt, nl. “de postprothetische toestand is volledig gedecompenseerd na het arbeidsongeval”, tegengesproken door de bevindingen van de deskundige en de domeindeskundige, evenals andere stukken in het dossier. Overigens valt er in het -summiere- verslag van Dr. DK geen fundamentele of gedetailleerde kritiek te lezen op het deskundig verslag.

V.5.

De radiuskopprothese die in 2009 bij mevrouw P. V. geplaatst werd, moest in 2019 verwijderd worden en vervolgens werd er in 2021 een volledige elleboogprothese geplaatst. Deze ingrepen vonden plaats na het arbeidsongeval dat zich op 25 september 2018 voordeed, maar houden er volgens het arbeidshof, in tegenstelling tot wat mevrouw P. V. voorhoudt, geen verband mee.

Dat art. 9 Arbeidsongevallenwet voorziet in een vermoeden van het bestaan van een oorzakelijk verband tussen plotselinge gebeurtenis en letsel eenmaal het bewijs van beide geleverd is, doet hieraan geen afbreuk. Het betreft immers een weerlegbaar vermoeden. Het bij art. 9 Arbeidsongevallenwet gevestigd vermoeden volgens hetwelk er een causaal verband is tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel, is weerlegd wanneer de rechter

de zekerheid heeft of ervan overtuigd is dat het letsel niet het gevolg is van het ongeval (zie en vgl. Cass. 3 februari 2003, S.02.0088.N, <https://juportal.be>). Dit is wanneer de rechter oordeelt dat met de hoogste graad van waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat het letsel niet door de plotselinge gebeurtenis is veroorzaakt (zie en vgl. Cass. 19 oktober 1987, Arr. Cass. 1987-88, 197), noch is verergerd (zie en vgl. M. MASSCHELEIN, *Arbeidsongevallen in de private sector*, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, 2023, p. 84, randnr. 192). Het is mogelijk dat het vermoeden pas vanaf een bepaald ogenblik als weerlegd wordt beschouwd. Wanneer het ongeval de voorafbestaande evolutieve toestand heeft geactiveerd, aangewakkerd en verergerd, wordt het vermoeden dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de plotselinge gebeurtenis en dit letsel, niet weerlegd. Echter kan in dergelijk geval het vermoeden van oorzakelijk verband als weerlegd worden beschouwd vanaf het moment dat het letsel zich sowieso op dezelfde wijze had voorgedaan ingevolge de voorafbestaande toestand. Er kan immers niet vergoed worden op grond van de Arbeidsongevallenwet indien de invloed van het trauma heeft opgehouden uitwerking te hebben en sindsdien enkel de voorafbestaande evolutieve toestand zich onafwendbaar verder ontwikkelt. (zie en vgl. M. MASSCHELEIN, *Arbeidsongevallen in de private sector*, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, 2023, p. 85-86, randnr. 195 en H. SCHAMP, A. UYTENHOVE en V. VERDEYEN, “Bewijs” in X., *Arbeidsongevallen*, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, losbl., Comm. – 1.4/33, p. 173 e.v.).

In het geval van mevrouw P. V. besluit het arbeidshof op basis van de stukken van het dossier en het advies van de deskundige dat de verwijdering van de radiuskopprothese in 2019 en de plaatsing van een volledig nieuwe elleboogprothese in 2021 noodzakelijk waren omwille van de loslating van deze radiuskopprothese en de partikeldisease waardoor mevrouw P. V. reeds zeer duidelijk voorafgaand aan het arbeidsongeval getroffen was. Deze loslating en partikeldisease werden in het geheel niet beïnvloed of versneld door het arbeidsongeval. Het arbeidsongeval veroorzaakte enkel een contusie waardoor mevrouw P. V. tijdelijk volledig arbeidsongeschikt was in de zin van de Arbeidsongevallenwet van 8 oktober 2018 tot en met 15 november 2018. Zij was hersteld van deze contusie op 16 november 2018. Nadien evolueerde de voorafbestaande toestand inzake de loslating van de radiuskopprothese en de partikeldisease autonoom verder, zonder op enige wijze beïnvloed te worden door het arbeidsongeval.

V.6.

Uit het voorgaande blijkt dat er geen enkele reden bestaat om een nieuw deskundig onderzoek te bevelen of de deskundige te belasten met een aanvullend onderzoek. Het deskundig verslag dat werd opgesteld door Dr. M. biedt voldoende opheldering.

Op basis van al het voorgaande besluit het arbeidshof dan ook dat de arbeidsrechtbank terecht het deskundig verslag bekrachtigd heeft.

Het hoger beroep van mevrouw P. V. is ongegrond.

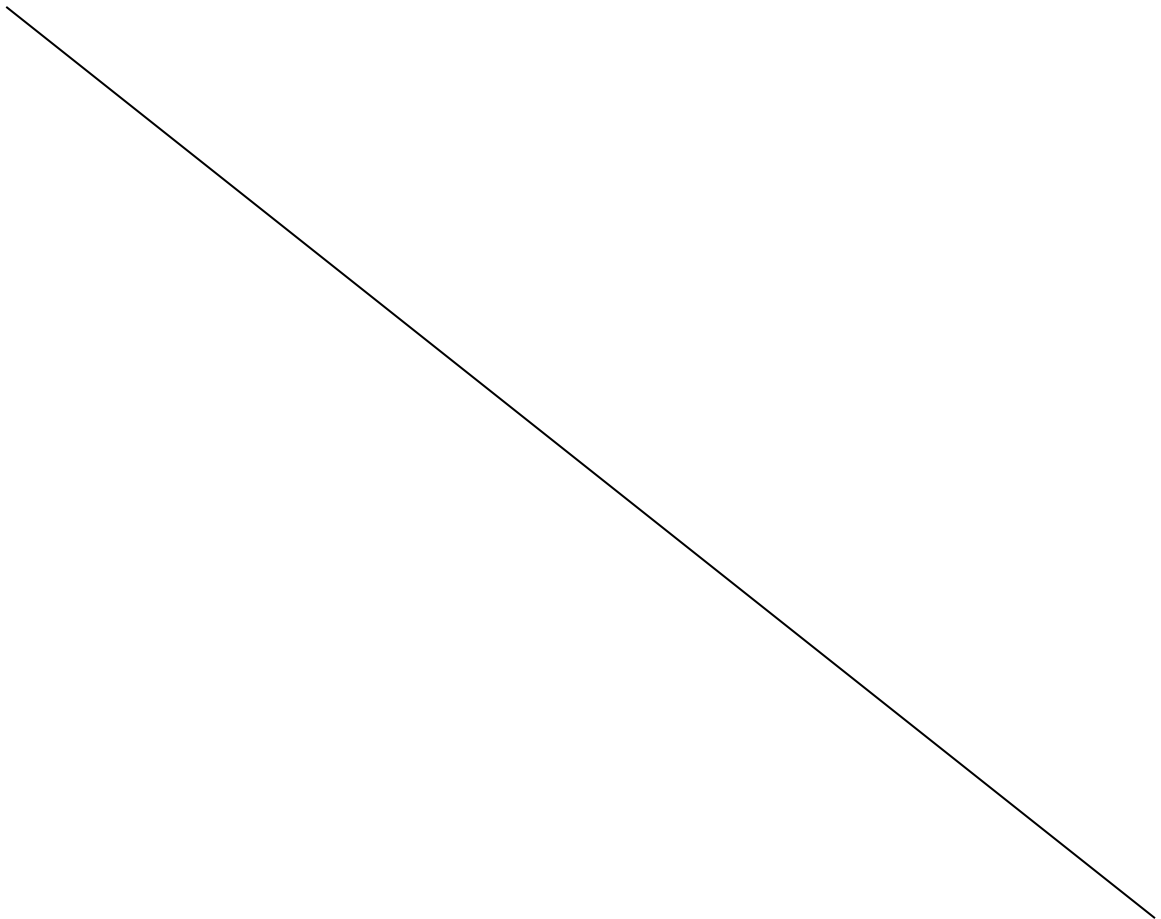
VI. De beslissing van het arbeidshof

Het hoger beroep van mevrouw P. V. is ontvankelijk, maar ongegrond.

Het bestreden vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 8 december 2022 wordt volledig bevestigd.

AG Insurance wordt in toepassing van art. 68 Arbeidsongevallenwet veroordeeld tot de kosten van het geding in graad van beroep, voor mevrouw P. V. vereffend op 218,67 euro (rechtsplegingsvergoeding hoger beroep).

De bijdrage van 24,00 euro aan het Fonds voor Juridische Tweedelijnsbijstand wordt eveneens ten laste gelegd van AG Insurance.



Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door:

A. G., raadsheer

E. M., raadsheer in sociale zaken, werkgever

B. E., raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider

Bijgestaan door I. D., griffier

I. D. B. E. E. M. A. G.

en uitgesproken op de openbare zitting van 18 november 2024 van de 5^{de} kamer waar aanwezig waren:

A. G., raadsheer,

I. D., griffier

I. D.

A. G.